

tion til de regler, der bygger på EF-direktiver. For eksempel bestemmes det i artikel 5 i direktiv 88/379/EØF om klassificering m.v. af farlige præparater, at medlemsstaterne skal sikre, at kun produkter, der opfylder direktivets krav, kan markedsføres. Det nævnes herefter, at medlemsstaterne til dette formål kan kræve sammensætningsoplysninger og anden relevant information.

En del af de oplysninger, der nævnes i stk. 2, er producenter og importører allerede forpligtede til at skaffe sig i medfør af § 10, stk. 1 og § 19. Disse bestemmelser er imidlertid ikke så præcise. I praksis har det vist sig, at tilsynsmyndighederne, specielt for importerede produkter, har haft svært ved at fremskaffe tilstrækkelige oplysninger, særligt om sammensætning af produkter. I sådanne tilfælde, hvor en importør af et produkt ikke ved, hvad der er i produktet, er det umuligt for myndighederne at konstatere, om produktet for eksempel er korrekt mærket, og om det i øvrigt er lovligt, medmindre den udenlandske producent er villig til at give sammensætningsoplysningerne til de danske myndigheder. Bestemmelsen i stk. 2 løser derfor et i praksis meget betydeligt problem for tilsynsmyndighederne.

Da det imidlertid kan forudses, at det i visse tilfælde fortsat vil være umuligt for importøren at få de oplysninger, der kræves i stk. 2, fra producenten, fordi det drejer sig om forretningshemmeligheder, er det i stk. 3 bestemt, at det i sådanne tilfælde er tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til Produktregistret. Den udenlandske producent/leverandør kan altså vælge at indsende oplysningerne direkte til Produktregistret fremfor at give dem til importøren. Dette er i overensstemmelse med Produktregistrets hidtidige praksis, hvor man accepterer oplysninger fra en udenlandsk producent/leverandør, og holder disse fortrolige for den danske importør. Det foreslås i bestemmelsen, at importøren skal være i besiddelse af bekræftelse fra Produktregistret på, at alle de oplysninger, som er krævet efter stk. 2, og som importøren ikke selv er i besiddelse af, er indsendt til Produktregistret. Denne bekræftelse kan udgøres af et udleveret PR-nummer for stoffet/produktet.

Den nærmere fastlæggelse af indholdet i dokumentationskravet i stk. 1 må ske ved udstedelse af udfyldende regler med hjemmel i bestemmelsen, samt ved fortolkning under hensyn til de regler, hvis overholdelse der er tale om at kontrollere.

Detaljeringegrad m.v. for de oplysninger, der kræves ifølge stk. 2, må ligeledes fastlægges ved fortolkning under hensyn til de til enhver tid gældende materielle regler. Med hensyn til nr. 4 kan der ikke sættes nogen nedre procentgrænser for, hvilke ind-

holdsstoffer i et produkt, der skal oplyses. Hvis et produkt for eksempel indeholder et nyt kemisk stof, skal stoffet anmeldes, ligemeget hvor lille en procentdel af produktet, det udgør. Tilsynsmyndighederne må derfor have adgang til oplysning om samtlige indholdsstoffer, uanset deres vægtprocent i produktet. Det kemiske navn på et stof (hvad enten dette skal opgives under nr. 2 eller nr. 4) kan som udgangspunkt være det navn, der findes i EINECS, men dette må i de konkrete tilfælde suppleres i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til de materielle regler, for eksempel klassificeringsreglerne. Endvidere må de urenheder og enkeltbestanddele i et stof, som der skal tages hensyn til for eksempel efter klassificeringsreglerne, ligeledes angives.

I stk. 4 fastlægges myndighedernes beføjelser i tilfælde, hvor stk. 1, 2 eller 3 ikke opfyldes. I de nugældende regler nævnes kun muligheden for at kræve undersøgelser udført, ikke for at nedlægge forbud. Dette skyldes, at egenkontrolreglerne kun knytter sig til regler, der er udstedt i medfør af kapitel 6, og som typisk vedrører forbud mod anvendelse af bestemte stoffer i visse kategorier af produkter eller andre varer. Her er en analytisk kontrol relevant. Det er den imidlertid ikke ved kontrol af for eksempel mærkningsreglerne. Det er således en konsekvens af udviklingen af § 38 d, at der også må være mulighed for at nedlægge forbud. Denne mulighed foreslås nævnt udtrykkeligt for at sikre mod modsætningslutninger.

Den nugældende § 38 d, stk. 4-7 foreslås ophævet. Stk. 4 og 5 er overflødige, når der gives adgang til at forbyde de pågældende stoffer, produkter og varer, hvis dokumentationskravene ikke opfyldes. Stk. 6 og 7 erstattes af en præcisering af § 50, der er den bestemmelse, der i øvrigt handler om tilsynsmyndighedernes adgang til at udtage prøver.

Til nr. 27

Ad § 39

Bestemmelsen foreslås ændret som konsekvens af ændringen af § 38 d, således at det præciseres, at § 39 er supplerende i forhold til § 38 d. Det foreslås endvidere præciseret, at bestemmelsen også finder anvendelse i forbindelse med relevante EF-forordninger.

Til nr. 28

Ad § 39 a

I § 39 a foreslås indført en udtrykkelig hjemmel til at afkræve danske producenter og importører oplysninger til brug for udenlandske myndigheder. Handelen med kemikalier er international, og der bliver